

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Exercitium quintum De Methodo vivendi ac moriendi instar martyris Jesu
Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

EXERCITIUM QUINTUM.

De Methodo vivendi ac moriendi
Martyris JESU Christi.

Duo Martyrij genera distinguunt facti-
res; unum cruentum, seu sanguinis;
tum alterum, seu sine sanguine; unum
alterum patientiæ. unū est passio con-
ultra quam nulla: alterum passio inchoata, ultra
alia. In utroque offerendus est Dei famulus, ut
hostia grata Domino, in odorem suavitatis: ubi
deficit martyrium, supplendum est per martyri-
tientiæ, quod, *et si excedatur intentione; excelsis*
diuturnitate Erenim non tantum occasu, alieni
stinus, sed etiam contemptu carnis ad palmam ma-
S. Aug. ser. possimus pervenire Non solo eventu confirmat
46. ad SS. stimus, sed etiam proposito. Non solum per deinde
S. Chrylost. subjungit Bernardus, sed etiam affigendo carnem.
in Pl. 91. In utroque Martyrio præmium suum colit
S. Bern. ser. Christi marty: sed in persecutione militia, in pas-
in Cant. sententia coronatur. Itaque hi debent esse fines do-
Cyp. ex- riorum nostrorum, termini nostræ spei, & gaudii
hort. ad nostorum materia: magnificare & glorificare
martyj. nostrum in vitâ & in morte: imitari Redemptorem
strum: amplexari Crucem Christi cum sanguine, &
sanguine: vivere & mori instar Martyris æternæ vitæ
in martyrio cruento & incruento. De utroque bene-
tyriorum genere tractabitur in præsentî exercitio.
primò quidem de martyrio mortis, & quantum ad
excellentiâ, & quantum ad dispositionem & modum
subeundi illud.

Guil. Paris
de lege. cap.
28 fol. 97.
S. Th. add.
q. 96. a. 6.
ad 5.
S. Aug. ser.
46. ad SS.
S. Chrylost.
in Pl. 91.
S. Bern. ser.
in Cant.
Cyp. ex-
hort. ad
martyj.

CA

CAPUT I.

De excellentiâ Martyrii mortis &
sanguinis.

Resertissima est, in Sacra Scripturâ fundata, Divino Oraculo approbata, nec non SS. Patrum auctoritate & doctrinâ probata & confirmata, summam omnium gratiarum, quas in hac vitâ anima quædam ab infinitâ Dei liberalitate recipere possit, esse gratiam Martyrii, quo quis profundit vitam & sanguinem pro Christo: Nihil pretiosius, inquit D. Augustinus, quam mori pro Christo. Gratia hæc excedit gratias Apostolorum Doctorum & Evangelistarum, ait D. Chrysostomus: Illustrius est patris pro Christo, quam servæ Apostolum, servæ Doctorem, servæ Evangelistam esse. Non est inferior hæc dignitas & excellentia ipsâ Beatorum in caelis gloriâ, resumit idem Augustinus. unde dilatio gloriæ in Enosh & Eliâ compensabitur tolerando S. Aug. Martyrium.

Imò præcellit & superat illam ex mente & opinione D. Chrysostomi: Potius mihi habet, male affici pro Christo; quam honorari à Christo. Non est ideo bonum pro Christo ligari, quod inde Regnum caelorum acquiratur; sed ideo bonum, quod pro Christo fit. Non ideo beata prædico vincula, quod in caelum destinant ligatum; sed quod pro caeli Domino feruntur.

Ratio est, quia, ut docet Angelicus, est altus maxima perfectionis: quia maxima charitatis (secundum 2.2 q.1. a.3. illud Iohannis: Majorem dilectionem nemo habet, Ioan. 15 ut animam suam ponat quis pro amicis suis) quia S. Tho. ubi pro Christo contemnit propriam vitam, quam maxime amat; eligit mortem, quam maxime odit. Et quamvis charitas unius Confessoris dici possit major charitate unius Martyris: id intelligendum est juxta eundem S. Doctorem, ex parte altus, non ex parte operis: majus enim opus esse nequit, quam propriam dare vitam pro Christo. Hoc est fundamentum, cui innititur

quod Sexta est supereminetia ad alias Baptismi species: si-
 m, ve in idem juxta doctrinam S. Thomæ virtus causæ instru-
 mentalis & principalis Passionis Christi, & Spiritus
 pro Christo plus manifestatur & relucet in Baptismo sanguinis,
 vel loca in Baptismo fluminis & fluminis. Passio Christi
 peccatorum monstratur in Baptismo aquæ per figuracionem: in
 Baptismo contritionis per affectionem: in Baptismo san-
 guinis per imitationem. Similiter virtus Spiritus sancti
 per aurum in Baptismo aquæ per virtutem quandam laten-
 tem: in Baptismo contritionis per cordis commotionem:
 in Baptismo sanguinis per potissimum actum dilectionis.
 præterea, secundum Damascenum, superat alios Bapti-
 mos, quia solus Baptismus martyrij seu sanguinis secun-
 de fide.

Damasc.
de fide.

Septima prærogativa est donum & præmium Aureo-
 x, qua est aliquid superadditum Aureæ. Aurea, quæ est dit. p. 1. q.
 præmium essentiale, est gaudium de Deo: Aureola, quæ 98. & 6. 6.
 est præmium accidentale, est gaudium de opere, quod
 habet natura excellentis victoria.

Aureola Martyris nobilior est aureola Virginum &
 Doctorum: quatenus est ex majori pugna & nobiliori vi-
 ctoria. Et sicut Aurea principaliter est in anima, & per
 redundans in corpore: ita Aureola in anima erit
 gaudium, in corpore claritas redundans à gaudio.
 Gaudebunt & triumphabunt Sancti Martyres per totam S. Th. cit.
 æternitatem se in obsequium Christi occisos esse, confor sup. Apoc.
 mando se Agno occiso ab origine mundi. 13.

Et cum Aureola recipient palmam, quæ est suavis ad S. Ambr.
 cibum, umbrosa ad requiem, honorabilis ad triumphum, Exod.
 semper virens, semper vestita foliis, semper parata victoria.
 Atque ideo non marcescit palma; quia Martyrium victo-
 ria non marcescit; juxta illud. Iustus, ut palma florebit.

Psal. 91.

Et hæc sufficiant de excellentia & privilegiis
 Martyrij.

ONST
 DERET
 MUST
 ON

CAP. II.

De dispositione ad Martyrium.

S. Thomas
1^a 2^a 2^a q. 177.

Docet S. Thomas dispositionem ad recipientium & meritum Martyrij necessariam esse talem mortis actualis datae in odium Christi: & de quod quis esset peccato obnoxius, non habere conscientiam in illo, vel affectum ad illud. Eiusdem sententiae fuit S. Cyprianus. *Voluntas*, inquit, *nus mortis consummaturam faciunt Martyrii gloria* eria distinguuntur Martyrij genera, Innocentium licet, occisorum ab Herode, Justorum, & Peccatorum dispositio necessaria primis est sola mors passiva in odium Christi: dispositio necessaria secundis acceptata & passa voluntarie pro Christo: ultima necessaria quoque est negatio complacentiae in peccato.

S. Cyprianus.

Ratio est, quia voluntas illa & actus ille (pro Christo) est virtualiter actus amoris Dei: nonis: insuper quando sunt duo media per se, quae teneant, quod, cum peccatorum occurrerit, ad minus necessaria sit attritio, veluti necessarium baptismo ad altorum.

S. Tho. ubi
sup. Sorus ad salutem,
in 4. dist. 9.
art. 10.

Hic consideranda venit, quanta assimilatio sit perfecta imitatio Passionis & Mortis Christi: nisi Martyr aliquis nullam aliam sit praedictis virtutibus obnoxius sit defectibus & peccatis, morte imitabitur Christum exponendo vitam pro eius fide, nec habebit complacentiam aut affectum peccatum, propter hoc solum reprobatur gloria dicitur, & ab omni peccato liber evadet. Tanta est Pater aeternus Passionem & mortem Filij sui, ut ab illa que veram illius viderit expressionem & imaginem veluti in Martyre conspiciat, abundanter eos donet suis gratiis suae Divinae gratiae, tanquam veras filios suos vos agnoscat & suscipiat, ac proprio naturali Filioles efficiat, uti in passione, sic in gloria. Et hoc fuit de dispositione ad Martyrium.

CAP. III.

De modo pugnandi & vincendi in
Martyrio.

Arma, quibuscum decertat & pugnat S. Martyr, sunt viva fides, certa spes, & charitas perfecta. Primum, fides. Quia per fidem Sancti vicerunt regna, affirmat Apostolus. Et quod sibi videtur durum, subiugit Augustinus, non erit durum si adsit fides. Per fidem vident Christum, qui, uti docet S. Bernardus, simul est speculum & primum; speculum patientia, & primum patientia. Christum tanquam speculum imitantur, coque veluti premio gaudent & fruuntur. Immutabilis Martyr semper ob oculos mentis suae ponit facrum Christi crucifixi speculum, qui fuit simul Martyr & Martyrum corona, & forma Martyrij: recogitans S. Bern. absum, qui tantum sustinuit aduersus semetipsum contra simulationem, ut non defatigaretur animo suo deficiens. Rimatur & miratur patientiam Dei in Christo, & eadem fortificat & roborat propriam: Non sentit sua vulnera S. Bern. ser. milia, dum sui Ducis vulnera intuetur: nec licet citra sanguinem ad verbum accedere, imò inconueniens & absurdum maximum iudicat, vivere & militare sub vexillo verbi crucifixi, si vitam & sanguinem non profuderit cum ipso, & pro ipso.

Considerat in illo Crucifixi speculo, quanta passus fuerit in fama & honore per irrisiones & contumelias: S. Tho. 3. p. quanta in corpore per vulnera & flagella: quanta in anima per tristitiam, radium, & timorem: quanta in cunctis membris corporis per spinas, clavos, alapas & sputa: & in omnibus sensibus: secundum tactum, flagellatus & clavis confixus: secundum gustum, felle & aceto potatus: secundum olfactum, fetore cadauerum: secundum auditum, lacessitus vocibus blasphemantibus & iridentibus: secundum visum, videns Matrem & Discipulum, quem diligebat, stentes.

Ad

- Ad horum intuitum exultat & triumphat
rato corpore, rimante latera ferro, in victus Christi
- S. Bernar.** Vbi ergo tunc anima Martyris? Nempe in tunc
serm. in petra, nempe in visceribus IESU, vulnibus
Cant. rentibus ad introeundum. Si in suis esset vi
ans ea, non considerans plagas & vuln
ferrum profecto sentiret, dolorem non ferret, **serm.**
& negaret. Ast quia habitat in Christo, in
pretiosissimis plagis: cunctum spernit dolor
Surius 29. molus persistit in voce fortissima confessionis
Mar. Joannes interrogatus, unde in tantis tormentis
talem consolationem, respondit: ex con
Passionis & Mortis Salvatoris: Consolatio
est ex sancto illo Ligno cui affixus est Dominus
Christus. Prima hanc vni correspondet altera
tanquam præmij: Præmij patientis. Hæc
præmij talis est, inquit S. Cyprianus, ut ad
invidium & constantem efficiendum sola
S. Cypr. de Has cogitationes (scilicet de præmio futuro) quæ
hort. ad potest vincere: quæ possunt tormenta frangere
Marij. tur oculi in persecutionibus terra, sed patet cæli
tur Antichristus, sed Christus iuetur: mors
sed immortalitas sequitur: occiso mundus eripitur
futuro paradises exhibetur: vita temporalis ex
sed aeterna reparatur. Hæc oportet mente &
complecti: hæc die ac nocte meditari.
- Hebr. 10.** Quid mirum deinde, si per fidem cognoscant
bere meliorem & maiorem substantiam, cum
suscipiunt rapinam, non solum bonorum, sed pro
guis, propriæ viæ: Perfidia Tyrannorum
res catenis carceribusque includit; ac viva
& soluti abeunt. Corpus patitur inter viocula
ter choros Angelorum gaudet anima. Afflicti
carnifices eos torquentes: illinc prompti ad
eosdem consolantes & coronantes. Lu
turma non nisi Martyrum meditaturo
cælorum stipatus exercitu attendit eorundem
Surius 13. S. Alexander Martyr viva fide, imò clara quæ
Maij. cælestis gloriæ, nulla sentiebat tormenta ipsa
tia; sed inter illa gaudebat: Video, dicebat,

iam mihi preparatam : quare delectatus sum , & altavit Spiritus meus. Et alter Alexander S. Antiochus comes & socius , in tormentis nihil respondebat ; solum calum intuebatur , ipsum à longinquo venientes , gaudebatque aeternorum bonorum frantia.

Armata fide ; certa quoque spe in Christo se arment, esse est. De sanctis Martyribus dicitur : *Vicerunt Apoc. c. 13.*

propter Sanguinem Agni : non solum accipiendo meritum ; sed etiam imitando ejus exemplum ; idque certissima spes est, qua non confundit, probata in fornace tribulationis, & proprio confirmata sanguine. Quam Rom. 5. c. 5.

certa est spes militis, qui à Rege suo petendo primum, mul eidem ostendit vulnera ? Talis est petitio Martyris : per tot vulnera tanquam per tot ora emittit preces suas ad Deum : & dum sperat in sanguine Agni, eodem tempore copiosè profundit proprium. Spes, si sit certa, debet esse conjuncta bonis nostris operibus, qualis igitur erit spes illa Martyris, unita tali operi, quod habet rationem summi & optimi, quod est dare vitam pro Christo ? S. Pontianus in maximis constitutus tormentis, his se confortabat verbis : *In Domino non timebo, quid faciat mihi homo.* Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum Surius 14.*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

non timebo, quid faciat mihi homo. Et S. Zosimus Martyr spe in Christo roboratus, non solum non formidabat tyrannum ; verum etiam eundem provocabat ad offerendam sibi mortem, dicens : *Totum corpus meum*

TOY SIV
LDERST
MUS
OV

animam in proprio corpore, ubi patitur, vel
tuam, & vivam solum in Deo, quo gaudet

Corfzo.

Ardens vis charitatis elevat Martyris animam
omnes creaturas: unde corde generoso sub
universa: & liber ab omni timore & spe
minimùm allicitur, aut deterretur à quacunq;
tura. Tale cor erat magno Apostolo
S. Paulo, uti optimè advertit S. Chrystostomus

S. Chrystost. Land. 169.

*Paulus charitate Christi animatus, gentes
veluti arenam reputabat, Tyrannos furorẽ
veluti quosdam pulices estimabat: cruciatu
mentis ludum putabat esse puerorum: decoru
victus, catenã magis quàm disdemate con
despiciebat universa, qua cernimus, ut
jam putrefacta contemni. Et quid mirum,
Sanctus, cum non solum possidebatur à
sed totus fuerit charitas: Sicut missum
ferrium totus igni efficitur: Sic Paulus charit
census, totus effectus charitas. Quapropter
contemnebat, quasi in alio patere, vel ad
possideret corpus.*

Chrystost. hom. 3.

Hæc charitate instructi SS. Martyres, se
suam in hoc solo reponunt, nempe, in patri
Christo: Hæc est amanatissimã lex: tunc se
cum adversa pro his, quos diligunt, sustinent.

S. Bernardus.

charitatis Christi seopum collimant, eique
formare satagunt: Discunt à Christo, quomodo
Christum, & ibi ponunt sua dilectionis moram, ut
stus possit suam.

S. Aug. 10. 10. serm. de Orat. Gle. jun.

Utra has virtutes, ut quis feliciter palmam
Martyrij, necessaria quoque est continua
Per hanc, inquit S. Augustinus, quidquid
choat, spes cumulat, charitas decorat, continua
tione servatur. Per hanc in confessione
in tentatione duramus. Per hanc pro Christo
vincula sustinemus. Per hanc postremo beata
consummamus. Ratio hujus est, quia opus
superat debitatem nostram, & Christi postulat
rudinem, quæ non nisi media oratione acquiritur
impetratur.

Hæc Sanctorum Martyrum arma sunt. Investigetur modo armamentarium, ubi ejusmodi formantur conservantur arma. Armamentarium est sanctissimum sub Divino altaris Sacramentum, quod simul est *Mysterium Dei, sustentaculum spei, Sacramentum unionis & amoris.* quicquid est convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria *Passionis ejus.* Sacramentum hoc unionis & amoris est figura, in qua futura gloria nobis pignus datur. Non solum est Sacramentum, sed etiam sacrificium, ut eius exemplo animemur ad sacrificandos nos ipsos Christo, quemadmodum ipsemet Christus se sacrificavit patri suo æterno pro nobis.

Hæc est memoria illa, quam Christus exiebat à nobis, videlicet, invitatio: *Hoc facite in meam commemorationem:* exponit S. Cyprianus, in *meam Imi* Luc. 22. *ationem.* Et sicut optime notat S. Gregorius, Dial. lib. 4. *Christus verè pro nobis hostia erit Deo, cum nos ipsos c. 55. hostias fecerimus.* O Armamentarium potentissimum, sanctissimum Sacramentum! jure merito illud vocare possumus Seminarium fecundissimum Martyrum.

Vincunt Tyrannos, superant tormenta, & quare? *Parati mensam adversus eos, qui tribulant me?* Exponit S. Cyprianus, contra Tyrannos persequentes ad Martyrium.

Ad sanctissimum Sacramentum tanquam ad tutissimam fortissimam: *Vbi est omnis armatura fortium,* recutiebant S. Martyres primitivæ Ecclesiæ, dicebantque Cant. 4. *ad dactyl*

Tyrannis: *Christiani sumus, & collectam fecimus:* quod idem erat, ac si dixissent juxta expositionem S. Cypriani: *Parati sumus ad omne martyrium, quia armati Corpore & Sanguine Domini in Sacramento.*

Hactenus de armis, admodum decertandi & pugnandi iam progrediamur.

Accedunt Paerini ad campum seu locum certaminis in auxilium militis Christi. Et hi, opinione Tertulliani, Tertull. ad *lij non sunt nisi Pater, Filius, & Spiritus Sanctus: Mart. c. 3. Agonotheta est Deus, Xystarcha Spiritus Sanctus, Epistates Christus Jesus.* Assistit Pater æternus, ut præmiu clarificatur: Sanctus sanctus, ut defendat: Christus Jesus, ut occat pugilem, & pugil palmam & victoriam reportet.

Ec.

LOVSI
IDERET
MUSI
OV

- Orig. hom. in Ezech. Cass. coll.* Ecquænam erit gloria & magnificentia illius ubi præsens est sanctissima Trinitas, Angelorum exercitus spectantes & defendentes Christi inter hos *Angelus Martyrij* ad hoc officium deputatus?
- S. Cypria. ad Martij.* Quæ major potest esse dignitas: ait S. Cyprianus habere spectatores Deum, Angelos, & Christum gnare in præsentia Dei: ipsis Christi manibus præstantes nos, & fidei congressione pugnantes spectant Angeli & Christus. Quanta est gloria, quanta felicitas, præsentie Deo congregari, & coronari?
- Aug. lib. 2. symb. cath.* Spectaculum verè admirabile, resumit Aug. In quo Deus adjuvat, fides impetrat, sanctum præmium consequitur tale, quod & illis, qui vincunt; & qui donaverit, nihil amittat.
- S. Cyprian. exhor. ad Mart. c. 10.* Quid poterit deterrere Martyrem tantis præsidis? Tyranni? Dæmones? Major enim ad protegendum, quàm Diabolus ad impugnam. Si habes Antagonistam Diabolum, habes Agonistam Deum.
- Tertull. de Patien. c. 14. Gul. Par. de motib. c. 10.* Preparato certaminis loco, descendunt in arena giles concertaturi; ac differentibus armis, locum armatur Tyrannus, Charitate Martyr: arma sunt crudelitas & ferocitas: arma charitatis patientia & fortitudo: Vno patientia clypeo omnia superat patientia decertat & vincit. O victicem, & gaudium Patientiam! *Virtus gloriosa patientia, qua sine percussione hostes dicit ac prosternit. Vincit per superat cedendo, & moriendo vivit. Scuto insuperat Passionem & Mortem Imperatoris & Dei Christi Jesu, & symbolum hoc in medio consecrat. Qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam.*
- Matth. 10.* &: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.
- Cyprian. de duplici Martij. Petr. Max. Mart. Sur.* Procedunt ad verba, & se invicem provocant: fert minister Sathanæ impia & sacrilega verba: *Christum, & immola Iovi, & esto amicus nostris morere. Respondet inrepidus Christi miles: Non Deum adoramus, Creatorem cali & terræ;*

ror & moneo, Deo vero sacrificia, ut pessis evadere
 menta diaboli: alias cum Diis tuis in igne sempi-
 terno ardebis. Feram in te, replicat Tyrannus,
 certitiam mortis, & variis faciam te tormentis affici.
 respondet Martyr: Hoc est, quod tota aviditate
 peto, ut per temporalem vitam perveniam ad sem-
 pernam.

De verbis descendunt ad facta. Exhibent impij
 armiferae militi Christi varia tormentorum genera:
 ignem, ferrum, equuleos, metalla liquefacta,
 flagella, feras immanissimas. Ast nullo concutitur
 timore intrepidus militis animus, imò tyranno in-
 clamat: Parva sunt haec, non timeo tormenta tua: S. Plato
 neque enim ignis, neque crux, neque ira bestiarum, rino 22. lulo
 neque ablatio membrorum nobis persuadent à Deo
 vivo desistere. Neque enim diligimus, quod nunc est,
 saeculum; sed, qui pro me est mortuus, & resurrexit,
 Christum. Mihi vivere Christus est: & pro ipso mori,
 lucrum & gloria. Immanis Tyrannus Christi victi-
 mam offerri, hauriri è venis sanguinem, ardenti-
 busque prunis imponi imperat. Impij exequuntur
 iussa Tyranni: & ecce Sponsus sanguinis positus in
 thalamo nuptiarum, plaudit & jubilat veluti in die
 sponsaliorum: sustollit in altum oculos, contem- Apoc. 19.
 placur, quomodo Vxor preparavit se, caelestis glo-
 riae sponsa, beata, inquam, Dei visio: caelesti repletus
 gaudio locum dare nequit tristitiae, non persentit tor-
 menta, flores aestimat prunas ardentes, aurum suavem
 flammam, & currum triumphalem gloriae judicat
 esse feretrum mortis. Obstupescit terra, & caelum
 miratur exultantem in morte, & insultantem morti: S. Bernard.
 Vbi est mors victoria tua? ubi est mors stimulus tuus? serm. 22.
 jam non stimulus, sed júbilus, jam cantando moritur Cant.
 homo, & moriendo cantat. Dimittit oculos, cir-
 cumpicit & videt, quod Martyriorum stola pra. Tertull.
 parantur, Angelu bajulis sustentur. Videt An-
 gelum martyrij, unâ manu deferentem palmam,
 alterâ coronam; ut prämio afficiat & coronet
 Christi militem. Prorumpit Martyr in gratia-
 tum actionem; laudat & benedicit Dominum:

H

Gloria

S. Acatius Gloria tibi Deus, & benedico tibi, Domine De
Mart. Sur. cum unigenito Filio tuo & Spiritu sancto :
Mens. Maj. tua est gloria, tuus honor, nunc & semper,
 saeculorum. Gratias tibi ago, Domine IESU
 qui sancto nomine tuo protexisti me servum
 & dedisti mihi gratiam, ut perfectè caritas
 cerem pro te suscepti certaminis. Et nunc
 suscipe in pace animam meam, quoniam est
 in saecula.

Dicitis hifce verbis victoriosus Christi milite
 manu excipit palmam ab Angelo, & coronam
 imponitur : caeli eidem aperiuntur, ob
 procedit copiosus Martyrum exercitus : an
 lis albis & palmae in manibus eorum. Accedunt
 ftus & B. Virgo, Rex & Regina Martyrum
 Christi militem ad triumphum caelestem, d
 veni coronaberis, laeta ac ridens anima d
 egreditur corpore, Angelorum stipata cor
 & applausu, triumphatura ingreditur caeli
 Apoc. 7. lium, eorumque annumeratur ordini, qui
 ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas
 dealbaverunt eas in sanguine Agni : & colunt
 in proprio throno gloriae : Et Agnus, qui in
 throni est, reget eam, & deducet eam ad vitas
 aquarum, & absterget omnem lachrymam ab oculis
 S. Cyprian. Talis est fides illius, qui propter sanguinis certam
 talitatem.

CAP. IV.

De Martyrio Patientia.

Secundum Martyrium, in quo Deum glorificamus
 Sac Christum imitari debemus, est martyrium
 Patientia: quo patienti animo sufferimus omnes
 tificationes, quae ex electione, aut ex necessitate
 nobis eveniunt : Per forti ac generoso animo
 in Psal. 127 accidunt, hoc enim est tibi Martyrium. Non
 causa mortificatio Martyrium dicitur, ait S. Thoma

na similis est vero ac proprio martyrio : quod S. Au-
 gustinus declarat aliquâ similitudine : etenim, sicut
 Martyrio sanguinis tormentis mediantibus Ty-
 ranni lacugant tollere fidem Christi ; ita in Mar-
 tyrio erucio, seu sine sanguine diaboli conantur eri-
 gere ac penitus extinguerere ch-ritatem Christi :
 cui enim charitas, veritas & iustitia Christus est ;
 & ille, qui insidiatur, persecutor est : & ille,
 qui eam in se, & in aliis custodire voluerit, Mar-
 tyr est.

Et quemadmodum in Martyrio mortis & sangui-
 nis minatur Tyrannus : Abnega Christum, aut mo-
 re : sacrificia Mammona, & eris dives. Responderet
 ue sanctus Martyr Tyranno : Non sacrifico nisi
 tui soli Deo, & hoc ego semper optavi, ut carens
 temporalis ac miserâ vitâ perveniam ad sempiternam.
 simili modo in martyrio mortificationis tentat Dæ-
 mon per concupiscentiam : responderetque pœnitens
 peccatorii : Quid mihi & tibi, Belial ? Ego Christi ser-
 vus sum, illius redemptus sanguine, illi me totum manci-
 pavi : quid mihi & tibi est ? Nihil tuum quero, nihil
 tuum possideo, nihil tuum desidero.

Omni igitur tempore martyrium subire possumus,
 si forti ac constanti animo inimicorum assultibus re-
 sistimus : Omnes, qui piè volunt vivere in Christo,
 tentat Apostolus, persecutionem patientur. Aut
 ab extra à Tyrannis, uti explicat S. Thomas, S. Thomas,
 aut ab intus per pugnam contra Damonem. Et si de-
 est Tyrannus, si torcer, si spoliator ; non deerit concu-
 pifcentia, Martyrii materiam quotidianam nobis ex-
 hibenti.

Denique, si mors coronat Aureola caput Martyris ;
 non deest quoque mortificationi sua corona : S. Ber-
 nardus eos, qui nos mortificant, vocat Aurificos
 nostros, qui nobis aeterni Regis coronas fabricant.
 Inde consulit Parisiensis : Cum videris vindi-
 cantem, increpa illum : ut quid facis hec frater ?
 Non quod percussis operarium tuum, & fabricatorum co-
 ronam tuam ?

S. Thom.
 addit. ad 3.
 p. q. 6. a. 6.
 S. Aug. ser.
 250.

S. Cypriani,
 de dupl.
 Martij.

S. Maxim^{us}
 Surin.

S. Ambros.
 de Orat.
 de Ieiunio.

Ad Tim.
 c. 3.

S. Thomas,
 S. Cypria.
 ubi sup.

S. Bern.
 Guil. Paris.
 p. 15. l. 7. de
 morib. c. 6.

OMNIBUS
 LIBRIS
 VULGATIS
 O. V.

Secunda conditio ad modum pugnandi & vincendi
requiritur est desiderium patendi plura, imò mortem
nam pro Christo. Quando constitutus es in morti-
ficatione quâdam, utinam pœna illa tibi accresceret &
augmentaretur: à mortificatione illâ transires ad mor-
tem, ac patiendo pro Christo dignus quoque esses mori
pro Christo! Fœlix profectò, ac terque quaterque
beatè deprecandus esses.

Hoc ipsum erat illud plus & plus, quod ex intimis
cordis sui penetralibus eructabat Sanctus P. Xaverius
constitutus in tribulationibus: Plus & plus usque ad
mortem. Documentum hoc hauserat à Patre & Magistro
suo S. Ignatio docente: *plura & majora pati pro Christo,*
quibus semper orate.

Hæc eadem patendi præxi u'ebatur Ap. stolus Pau-
lus, qui semetipsum Deo, uti refert S. Chrysostomus, *Chrysoft.*
per singulos dies immolabat. Quam hostiam dupliciter de laud.
offerbat, cum quotidie moriens ad pericula se ju- Paul.
giter præparabat, consummans voluntate martyrium;
tum corpore suo mortificationem sine intermissione
circumferens. Ultra passionem actualem consum-
mabat voluntate Martyrium: Martyr erat desiderij,
in omni occasione vitam pro Christo exponere deside-
rabat: parum ipsi erat pati pro Christo, aspirabat
semper ad subeundam mortem pro Christo. *Neque Ibidem.*

non hinc tantum sacrificiis contentus fuit (prose-
quitur idem Chrysostomus) sed quia seipsum con-
secraverat Deo, etiam orbem univèrsam studuit offerre.
Rationem docet S. Bonaventura, quia passio habenda
est in actu, mors in desiderio; nam *perfecta charitas Apolog.*
est in desiderio martyrij, quod probat tribus ratio-
nibus.

Prima, *Amor est vis unitiva ex Dionysio: ergò in- S. Bonav.*
clinat ad desiderium martyrij: quia nullo alio medio, *to. 1 Apolo-*
nec convenientius, nec intimius, nec celerius unimur Chri- gia paup.
sto, quam per martyrium. resp. de ap-

Secunda, *Amor est vis diffusiva: ergò est deli- pet. Mart.*
derativa Martyrij, per hoc enim fit *maxima nostri a. 1*
diffusio.

H 5

Tertia,

COPIA
DEBET
FACI
ON

Tertia, Amor est vis transformativa: eisdem
Martyrii: quia perfecta transformatio atque
dum assimilationem in passione & morte.

Luc. 22.

Tale erat desiderium Christi: Baptismi habere
Zari, & quomodo coarctator, usque dum perficiatur.

S. Greg.

Nazian.

orat. 29.

Tale quoque Sanctorum extitit desiderium
ipso refert Nazianzenus: huiusmodi desiderium
fuisse inexplebile & insuperabile: Huius rei
quadam aviditate tepeor. Et quidem fuisse con-
ateo ut à cogitatione illâ aequaquam distrabar.
Nec ab eo unquam divelli possum. Quapropter
rum delectabatur honoribus, visâ profusionem
exultabat, eorumque pugnas coronasque
propriâ aestimabat: Martyrum honoribus obli-
gilum cruore gestio & exulto: atque aliorum
certamina & coronas meas esse iudico.

Epist. 15. 12.
ad Rom.

Quid dicam de Sancto Ignatio Martyre
suo moriendi satisfaceret desiderio, cuncta
rum genera, quæ ad mortem suam concurrere
tabat: Ignis, crux, bestiarum constantia, abscis-
ratio, fractio, dissipatio membrorum, interitus
corporis, & tormenta omnia diaboli in me ven-
lesum Christum merear adipsi.

Idem debet esse desiderium tuum, O anima
Dices igitur cum S. Gregorio: Vnum ad palmam
pro Christo mortem optetere: non est alia via
conducat ad veram gloriam, medium nullum
adeat ad obtinendam coronam: Vnum ad palmam
ad illam, inquam, palmam, quæ est iuavum ad
umbrosa ad requiem, honorabilis ad triumphum
num iter, ad summum gloriam, quam debemus
Vnum ad summum gratitudinis, quam debemus
Vnum, propter totalem satisfactionem, quam debemus
pro nostris culpis & peccatis.

Deo debetur summa adoratio, quia est summa
stas, summus amor, summa bonitas: quia est summa
testimonium, cum in se sit summa veritas. Et
satisfaciamus obligationi, Vnum ad palmam iter
ibi concurrere potest Martyrium: etenim, ut est
ficium, summa adoratio actus est: ut est holocaustum

us eſt ſummæ charitatis, profundendo vitam: deniq; ,
teſtimonium eſt, ſummæ teſtificationis actus eſt, teſti-
cando Deum profuſione ſanguinis.

Verum cedant omnia alia motiva: & quò accendaris
deſiderium Martyrii, tibi ſufficiat conſideratio gaudij,
quod per totam æternitatem percipies, recordando, *te*
eiſum eſſe in obſequium Chriſti.

Cum igitur præſatum deſiderium in tam magno ha-
beat præſidio, ut eo ſtabilius ſit & firmius, non abs re
erit, ſi confirmetur voto dandi vitam pro Chriſto, non
eo tempore duntaxat, quo obligat præceptum confeſſio-
nis fidei; verum etiam non exiſtente ſimili obligatione.

Imò, ſi utrumlibet horum, nempe, tam electio mortis,
quàm fuga ejuſdem in æqualem cederet Dei gloriam;
tamen ob maiorem Chriſti imitationem, ratione obli-
gationis voti, ipſam eliges mortem. Idem à Chriſto Do-
mino ipſo inſtanti conceptionis ſuæ factum eſſe aſſerunt

plurimi ſacri Doctores. Voto confirmavit præceptum
impoſitum ſibi à Patre moriendi pro n-ſtrâ ſalute: *Vota* *Psal. 21.*
ma Domino reddam, videlicet, Nativitatem meam, *S. Aug.*
Paſſionem & Mortem, *voto oblata.* Laudabile quoque *Suar. 10. 2.*

eſt, & proſicuum frequenter renovare hæc vota, præſer-
tim in Miſſæ offeritorio: tunc enim Sanctiſſimæ Trinitati
offeris in ſacrificium non ſolum Chriſtum Hominem;
ſed templum quoque, totumque mundum, eo affectu,
quo illa offerrebat S. Apoſtolus Paulus, uti ſupra dictum
fuit.

Præterea idem deſiderium, ut ſit efficax, offerendum
eſt Deo: ſiquidem Martyrii gratiam eſto quis opere
mereri nequeat, benè tamen oratione impetrare
poſſumus. Hæc gratia continud à Deo petenda eſt:
gratia Martyrii eſt gratia gratiarum maxima. Ore-
mus ergò cum S. Ireneo: *Largire, amantiſſime* *Iren. lib. 4.*
IEſu, ut, quum à te ſpiritus hauſimus, pro tua gloria.

te adjuvante reddamus. Et cum S. Petro Martyre *S. Pet.*
ſub elevatione ſacræ Hoſtiæ in ſacrificio Miſſæ: *Mart.*
Ne ſinas, Domine, ex hac vita migrare, non ſumpto

Paſſionis calice. Nonnunquàm etiam affectiva illa uteris
aſpiratione S. Ignatii Lojola: *Amore amoris tui moriar,* *S. Ignat.*
qui amore amoris mei dignatus eſt mori.

OMNIBUS
DEBET
MUS
OMNIBUS

Coram Cruce positus proferes orationem
S. Xaver. S. Franciscus Xaverius quendam e filius fuit
Marc. Ma- docuit: Ave lignum crucis, ave crux pro
frillo. me sibi totum dedico in perpetuum: Exoro supplicem
 gratiam pro te fundendi sanguinem mihi licet non
 largiaris, & sicut oravit, ita obtinuit.

Ultima denique conditio ad decertandum
S. Chrysof. pugnae stadio requisita est benedictio & laus Dei
 hoc lingua sanctius, ait S. Chrysoctomus, quam
 Deo gratias agit: certè non inferior est lingua Mart
 utraque pariter coronatur. Cantant Martyres
Apoc. I. cœlesti: Salus Deo nostro: gloria & honor Deo
 vat, ac regnet in æternum. Cantatq; in terra
 in terra constituti: Gloria in excelsis Deo, Deus

S. Hermil^o Deus. Et non captabunt tribulati in pœnis
Martyr. tyres, refert idem Chrysoctomus, in car
Sursua. vinculis detenti, vel malis innumeris obduti,
 pueri in igne cruciati nihil intermittebant Dei
 laudesque referre: quando magis nos in tribulati

S. August. nostris?
 in Ps 148. Rationem S. Augustinus adducit. Si facta
 tota consistet in laudando Deum, similis de
 vita præsens omni tempore tam prosperitas quam
 ventis: nec ullus idoneus erit futurae vite,
 præfenti huic laudis officio operam dederit. *Nulla*
 præfenti vita nostra in laude Dei esse debet, quia
 ratio sempiterna futura nostra vita laus Deo erit: *quod*
 potest fieri idoneo futura vita, qui se ad illam
 non exercet. Et hic sit finis Martyrii pa
 tientiz, adedque totius præfentis
 exercitij.

EXE